

نقد مقاله «شبيه‌سازی و مقایسه‌ی تبخیر و تعرق پتانسیل به روش‌های شبکه عصبی مصنوعی، نروفازی و درخت تصمیم‌گیری M5 (مطالعه موردی: ایستگاه سینوپتیک شیراز)»

هدیه احمدپری^{۱*}، نجمه گنجی^۲، محسن اسکافی نوغانی^۳، سحر بینش^۴

۱- دانش‌آموخته کارشناسی ارشد مهندسی آبیاری و زهکشی، پردیس ابوریحان، دانشگاه تهران

۲- دانش‌آموخته کارشناسی ارشد بیابان‌زدایی، دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی، دانشگاه تهران

۳- کارشناس گروه آبیاری و زهکشی، پردیس ابوریحان، دانشگاه تهران

۴- دانش‌آموخته کارشناسی ارشد زراعت، پردیس ابوریحان، دانشگاه تهران

*h.ahmadpari@gmail.com

ارسال: تیر ماه ۹۹ پذیرش: مرداد ماه ۹۹

چکیده

این مقاله به نقد و تحلیل مقاله «شبيه‌سازی و مقایسه‌ی تبخیر و تعرق پتانسیل به روش‌های شبکه عصبی مصنوعی، نروفازی و درخت تصمیم‌گیری M5 (مطالعه موردی: ایستگاه سینوپتیک شیراز)» اثر محققین ارجمند (الله ذرتی‌پور، لمیا نیسی، منا گلایی، اعظم بزاز و امین ذرتی‌پور)، که در مجله تحقیقات منابع آب ایران (سال پانزدهم، شماره ۱، بهار ۱۳۹۸، ص ۳۷۱-۳۶۵) چاپ گردیده است، می‌پردازد. به این منظور، پس از مقدمه‌ای کوتاه درباره اهمیت موضوع و حساسیت مقاله مزبور، به نقد و بررسی امتیازها و کاستی‌های آن پرداخته شده است.

کلمات کلیدی: شبيه‌سازی، تبخیر و تعرق پتانسیل، شبکه عصبی مصنوعی، نروفازی، درخت تصمیم‌گیری M5، ایستگاه سینوپتیک شیراز

۱- مقدمه

تبخیر و تعرق یکی از اجزای اصلی چرخه‌ی هیدرولوژی است که تعیین صحیح آن در علوم آب از قبیل مطالعات توازن هیدرولوژیکی و طراحی و مدیریت سیستم‌های آبیاری از اهمیت بالایی برخوردار است [۱]. علاوه بر این مقدار تبخیر و تعرق یکی از داده‌های اساسی در طراحی شبکه‌های آبیاری و زهکشی می‌باشد. زیرا طراحی شبکه‌های انتقال اعم از کانال‌های آبرسانی یا زهکشی و نیز سایر قسمت‌های طرح‌های آبی، وابسته به مقدار آب مورد نیاز از طریق پدیده‌ی تبخیر و تعرق است. همچنین طراحی سیستم‌های آبیاری و تعیین بهترین دور آبیاری به تخمین مقدار آب مصرفی گیاه که شامل میزان تبخیر از سطح خاک و تعرق گیاه است، نیازمند می‌باشد. لذا مساله‌ی تبخیر و تعرق باید به عنوان یکی از عوامل مهم و موثر در طراحی شبکه‌های آبیاری و زهکشی مدنظر قرار گیرد [۲]. تخمین بیش از حد آب مورد نیاز گیاه ضمن هدر دادن آب آبیاری باعث ماندابی شدن اراضی، شستشوی مواد غذایی خاک و آلوده نمودن منابع آب زیرزمینی می‌شود. ضمن آن که تخمین کمتر نیز باعث اعمال استرس رطوبتی به گیاه شده و در نتیجه کاهش محصول را به همراه خواهد داشت [۳]. تاکنون روش‌های گوناگونی برای اندازه‌گیری و برآورد تبخیر-تعرق پتانسیل

ارائه شده است. دقیقترین روش به دست آوردن تبخیر-تعرق پتانسیل، استفاده از لایسمتر است که البته این روش به دلیل زمانبر بودن و هزینه زیاد مقرون به صرفه نمی باشد، بنابراین پژوهشگران بسیاری تلاش نمودند تا با ایجاد رابطه های مختلف برآورد این مولفه مهم سیکل هیدرولوژی سهل تر نمایند [۴]. تبخیر-تعرق پدیده ای غیرخطی و پیچیده است و پارامترهای هواشناسی بسیاری در برآورد آن موثرند. مدل های هوش مصنوعی ابزاری موثر برای مدل کردن سیستم های غیرخطی هستند. بنابراین مقاله «شبیه سازی و مقایسه ی تبخیر و تعرق پتانسیل به روش های شبکه عصبی مصنوعی، نروفازی و درخت تصمیم گیری M5 (مطالعه موردی)؛ ایستگاه سینوپتیک شیراز» به یکی از مهمترین مسائل مطرح در حوزه تبخیر-تعرق می پردازد و از این حیث قابل توجه و دارای اهمیت بسیار است. از این رو روشن کردن زوایای گوناگون این موضوع که چندی است در قلمرو مباحث مدیریت منابع آب عنوان شده، می تواند پرده از بسیاری از ابهامات بگشاید و راه را برای تحقیق های هدفمند بعدی هموار سازد.

۲- تحلیل مقاله

در تحلیل و بررسی مفاد مقاله، نخست اشاره ای به خلاصه مقاله و سپس تحلیل امتیازها و بیان نقاط قوت آن و همچنین به تحلیل کاستی ها و نقاط ضعف آن پرداخته می شود تا در نهایت راه برای تحلیل نهایی و جمع بندی هموار گردد.

در مقاله اصلی از روش های شبکه عصبی مصنوعی، نروفازی و درخت تصمیم گیری M5 برای شبیه سازی تبخیر-تعرق پتانسیل ایستگاه سینوپتیک شیراز استفاده شده است. مقدار تبخیر-تعرق گیاه مرجع با استفاده از میزان تبخیر از تشت تبخیر محاسبه شده است و به عنوان خروجی مبنای مقایسه سه روش (روش های شبکه عصبی مصنوعی، نروفازی و درخت تصمیم گیری M5) مورد بررسی قرار گرفته است. جهت ارزیابی نتایج مدل های شبکه عصبی مصنوعی، نروفازی و درخت تصمیم گیری M5 از ریشه میانگین مربعات خطا (RMSE)، ضریب تعیین (R^2) و میانگین قدرمطلق خطای نسبی (MAE) استفاده شده است. همچنین در این پژوهش از آنالیز حساسیت داده های ورودی به مدل های مورد بررسی به منظور شبیه سازی و برآورد تبخیر-تعرق پتانسیل استفاده کرده است و مهمترین پارامترهای تاثیرگذار بر تخمین تبخیر-تعرق پتانسیل مورد شناسایی قرار داده است. با نگاهی دقیق به محتوای مقاله مزبور، امتیازهای آن را می توان شامل این موارد دانست:

۱) اهمیت موضوع: با افزایش جمعیت جهان در سال های اخیر، نیاز به تولید غذا به شدت افزایش یافته است اما تولید غذای بیشتر، نیازمند مقابله با برخی محدودیت ها است. با توجه به اینکه بخش کشاورزی، مصرف کننده اصلی آب در کشور است لذا می بایست با بهبود مدیریت مصرف آب در این بخش و افزایش راندمان مصرف آن به نحوه قابل توجهی در مصرف آب صرفه جویی کرد. یکی از مهمترین روش های بهبود مدیریت مصرف آب در مزرعه، تخمین دقیق میزان آب مصرفی گیاه است که پیشنیاز آن برآورد تبخیر-تعرق گیاه مرجع است. بنابراین موضوع این پژوهش از اهمیت زیادی در مباحث مدیریت منابع برخوردار است.

۲) انتخاب موضوعی بکر: علاوه بر اهمیت انجام پژوهش در زمینه تخمین تبخیر-تعرق پتانسیل، حوزه تحقیق پیرامون این مسئله بسیار فراخ بوده و هنوز ابعاد و زوایای فراوانی از آن، مبهم و درخور پژوهش است. از این رو گزینش چنین موضوع بکر و تازه ای به خوبی می تواند پیش در آمد و مقدمه ای برای پژوهش در حوزه «نقش مدل های هوشمند در تخمین تبخیر-تعرق پتانسیل» قرار گیرد.

۳) نظم منطقی در عنوان های کلی: از مهمترین ویژگی های مقاله مزبور، وجود نظم منطقی و ترتیب و توالی عنوان های کلی آن است.

۴) ارائه روش و حرکت بر مدار آن: نویسنده در تمامی بخش های مقاله، به صورت مشخص و طبقه بندی معین، روش خاص خود را در طرح کلی مقاله بیان می کند. این روشنگری در فهم و تبیین مسیر حرکت فکری نویسنده بسیار موثر است و خواننده را در ارزیابی نوع روشی که مقاله طی کرده، دچار ابهام و سردرگمی نمی کند.

۵) ارجاع و استناد به منابع معتبر: منابعی که نویسندگان محترم در پایان مقاله به آنها ارجاع داده است، همگی از مراجع معتبر و کم و بیش مطرح هستند.

- ۶) پارامترهای زیادی در برآورد تبخیر-تعرق پتانسیل دخالت می کنند که با توجه به متفاوت بودن شدت تاثیر آنها از اقلیمی به اقلیم دیگر و یا حساس تر بودن فرایند تبخیر-تعرق به پاره‌ای از عوامل یاد شده در یک ناحیه، انجام آنالیز حساسیت روی مدل‌های مورد بررسی می تواند مفید باشد. همانطور که به خوبی در پژوهش مذکور از آنالیز حساسیت داده‌های ورودی به مدل‌های مورد بررسی به منظور شبیه‌سازی و برآورد تبخیر-تعرق پتانسیل استفاده شده است.
- ۷) کاستن پارامترهای ورودی به مدل‌ها، موجب کاهش هزینه‌ها و سهولت دسترسی به نتایج و تفسیر بهتر و دقیق تر می شود [۵]. این پژوهش توانایی مدل‌های مورد بررسی در شبیه‌سازی تبخیر-تعرق مرجع با استفاده از حداقل داده‌ها را مورد بررسی قرار داده است و نتایج آن حاکی از توانایی مناسب مدل‌ها در شبیه‌سازی تبخیر-تعرق مرجع با استفاده از حداقل داده‌ها می باشد.
- ۸) در شبکه‌های عصبی، نرون‌های هر لایه به کلیه نرون‌های لایه قبل از طریق یک اتصال جهت دار مرتبط می شوند. به هر یک از این اتصالات وزنی داده می شود که مقدار آن تعیین کننده تاثیر هر نرون بر روی نرون لایه خروجی است. مجموع وزنی مقادیر ورودی به هر نرون محاسبه می شود و در یک تابع ریاضی قرار می گیرد و خروجی نرون از طریق این تابع محاسبه می شود. این تابع ریاضی را اصطلاحاً تابع محرک، تابع آستانه و یا تابع انتقال گویند [۶]. در این پژوهش اجرای مدل شبکه عصبی مصنوعی با در نظر گرفتن توابع مختلف انتقال برای لایه پنهان و خروجی اجرا شده است. نتایج برای حالت تانژانت هیپربولیک برای توابع انتقال لایه پنهان و خروجی مدل دارای بیشترین ضریب تعیین و کمترین ریشه میانگین مربعات خطا می باشد.
- ۹) نتایج این پژوهش نشان داده است که تاثیر گذارترین پارامتر بر میزان تبخیر-تعرق روزانه در روش‌های مورد بررسی، میزان ساعات آفتابی است که درجه اهمیت این پارامتر را با قطعیت در تخمین تبخیر-تعرق روزانه نشان می دهد.
- در پژوهش مذکور علی‌رغم ارائه نتایج ارزشمند، کاستی‌هایی نیز دیده می شود که در زیر به آنها اشاره می شود.
- ۱) در پژوهش مذکور از داده‌های روزانه ایستگاه هواشناسی شیراز به مدت ۵ سال استفاده شده است و بهتر بود که از دوره آماری طولانی تر (۳۰ ساله) استفاده می شد.
- ۲) هرچند که تبخیر-تعرق یک پدیده وابسته به زمان نیست، اما نمی توان نقش زمان را در آن نادیده گرفت. به طوری که اگر نمودار مقادیر روزانه تبخیر-تعرق گیاه مرجع در مقابل روز از سال رسم شود، مشاهده خواهد شد که شکل آن دارای روند سینوسی بوده، بدان معنا که در ابتدای سال شمسی مقدار آن کم و با گذشت روزهای سال بر مقدار آن اضافه شده، تا اینکه در ماه‌های تیر و مرداد به اوج خود رسیده و سپس روند نزولی را تا پایان سال طی می کند. با توجه به این توضیحات بهتر بود که در کنار شبکه‌های عصبی مصنوعی ایستا (مورد استفاده در این پژوهش)، شبکه‌های عصبی مصنوعی پویا (دینامیک) نیز مورد استفاده قرار می گرفتند.
- ۳) انرژی رسیده به سطح زمین به سه بخش تقسیم می شود که عبارتند از گرمای خاک، گرمای محسوس و گرمای نهان تبخیر. اگر سطح زمین فاقد پوشش گیاهی باشد، مقدار زیادی از انرژی رسیده به آن، به جای آنکه صرف تبخیر-تعرق شود صرف گرم شدن خاک شده و در نهایت به گرمای محسوس تبدیل خواهد شد [۷]. در اینصورت دمای هوا افزایش یافته و به دلیل کاهش تبخیر-تعرق، رطوبت هوا نیز کاهش می یابد. بنابراین در صورت استفاده از داده‌های هواشناسی برداشت شده از مناطق بدون پوشش گیاهی، در برآورد تبخیر-تعرق، مقدار آن بیشتر از مقدار واقعی برآورد خواهد شد [۸]. با توجه به اینکه در این پژوهش از آمار ایستگاه سینوپتیک شیراز استفاده شده و این ایستگاه در مناطق غیر کشاورزی و بدون پوشش گیاهی واقع است، لذا از شرایط مرجع، برای برآورد تبخیر-تعرق برخوردار نیست و لازم است که قبل از بکارگیری داده‌های این ایستگاه نسبت به شرایط مرجع تصحیح شود. روش‌های زیادی برای تصحیح اثر خشکی ایستگاه بر روی داده‌های دما و رطوبت وجود دارد [۸]. ولی متأسفانه در این پژوهش در مورد تصحیح شرایط غیر مرجع به شرایط مرجع توضیحاتی داده نشده است.
- ۴) در پژوهش مذکور از داده‌های میانگین متغیرهای اقلیمی استفاده شده است. بنابراین نتایج ارائه شده برای سطح احتمال وقوع ۵۰ درصد قابل قبول است و پیشنهاد می شود روش‌های شبکه عصبی مصنوعی، نروفازی و درخت تصمیم‌گیری M5 برای شبیه‌سازی تبخیر-تعرق پتانسیل با سطوح احتمال وقوع متفاوت در ایستگاه هواشناسی شیراز مورد ارزیابی قرار گیرند.

۵) در پژوهش مذکور از داده‌های روزانه متغیرهای اقلیمی استفاده شده است. بنابراین نتایج ارائه شده برای شبیه‌سازی تبخیر-تعرق پتانسیل روزانه قابل قبول است و پیشنهاد می‌شود تاثیر بازه‌های (ساعتی، هفتگی، ماهانه و سالانه) پارامترهای هواشناسی در شبیه‌سازی تبخیر-تعرق پتانسیل با روش‌های شبکه عصبی مصنوعی، نروفازی و درخت تصمیم‌گیری M5 در ایستگاه هواشناسی شیراز مورد ارزیابی قرار گیرند.

۶) در پژوهش مذکور ذکر شده که مقدار تبخیر-تعرق گیاه مرجع با استفاده از میزان تبخیر از تشت تبخیر محاسبه شده است. ولی در مورد نحوه برآورد ضریب تشت تبخیر که نقش مهمی در برآورد تبخیر-تعرق گیاه مرجع دارد توضیحی داده نشده است. ۷) در پژوهش مذکور مقدار تبخیر-تعرق گیاه مرجع با استفاده از میزان تبخیر از تشت تبخیر محاسبه شده است و به عنوان خروجی مبنای مقایسه سه روش (روش‌های شبکه عصبی مصنوعی، نروفازی و درخت تصمیم‌گیری M5) مورد بررسی قرار گرفته است. در حالیکه بهتر بود مقدار تبخیر-تعرق گیاه مرجع با لایسمتر که دقیقترین روش برای تخمین تبخیر-تعرق است اندازه‌گیری می‌شد و مبنای مقایسه سه روش قرار می‌گرفت.

۸) سطح انجام این پژوهش در وسعت یک منطقه و یک ایستگاه هواشناسی بررسی گردید. در حالی که بهتر است برای ایستگاه‌های یک استان یا چندین شهر مورد بررسی قرار گیرد تا نتایج این پژوهش از دقت بیشتری برخوردار شود.

۹) این پژوهش برای منطقه شیراز که آب و هوای معتدل دارد ارائه شده است، بنابراین بهتر بود که برای منطقه خشک و نیمه‌خشک نیز مورد بررسی قرار می‌گرفت. در حقیقت بهتر بود این پژوهش برای اقلیم‌های مختلف کشور انجام می‌شد.

۱۰) روش‌های مختلفی تحت نام آنالیز حساسیت برای استخراج قوانین حاکم بر مدل هدف به کار برده می‌شوند. در علوم مختلف، مطالعاتی در زمینه آنالیز حساسیت ANNs برای مشخص کردن میزان اثرپذیری خروجی شبکه از ورودی‌های مختلف آن به روش‌های گوناگون انجام شده است [۹، ۱۰، ۱۱ و ۱۲]. ولی در این پژوهش در مورد روش انجام آنالیز حساسیت سه روش (روش‌های شبکه عصبی مصنوعی، نروفازی و درخت تصمیم‌گیری M5) مورد بررسی توضیحی داده نشده است.

۱۱) مدل‌سازی داده‌های خروجی با استفاده از مجموعه داده‌های ورودی همواره دارای مقداری خطا خواهد بود. پیش‌پردازش پارامترهای ورودی جهت انتخاب ترکیب مناسب از میان آنها یکی از فرایندهای پیچیده در مدل‌سازی سیستم‌های غیر خطی است. برای مدل‌سازی تبخیر-تعرق با استفاده از روش‌های هوشمند، بدون بکارگیری روش‌های پیش‌پردازش پارامترهای ورودی، با استفاده از روش سعی و خطا، از میان ترکیبات محدود بررسی شده بهترین ترکیب انتخاب می‌شود [۲]. در این پژوهش نیز از روش‌های پیش‌پردازش استفاده‌ای نشده است.

۱۲) در این پژوهش دقت سه روش از مدل‌های هوشمند برای شبیه‌سازی تبخیر-تعرق پتانسیل بررسی شده است، با توجه به نقش مهم تمامی مدل‌های هوشمند در شبیه‌سازی پدیده‌های غیرخطی بهتر بود مدل‌های بیشتری مورد ارزیابی قرار می‌گرفت.

۳- نتیجه‌گیری

در حال حاضر کشاورزی تکیه‌گاه مهم امنیت و حیات اقتصادی کشور می‌باشد. در این میان نهاده آب بعنوان مهمترین و محدودترین عامل تولید از اهمیت زیادی برخوردار است. کشور ایران جزء مناطق خشک و نیمه‌خشک جهان می‌باشد و با محدودیت شدید منابع آب مواجه است. بحران آب در کشور و نقش بخش کشاورزی به عنوان یکی از بخش‌های پر مصرف آب، لزوم استفاده از روش‌های نوین به منظور مدیریت دقیق‌تر آب مصرفی در این بخش را نمایان کرده است. تعیین تبخیر و تعرق از اثرگذارترین پارامترها در برنامه‌ریزی آبیاری بوده و برآورد دقیق آن به کاهش تلفات آب می‌انجامد. تاکنون روش‌های گوناگونی برای اندازه‌گیری و برآورد تبخیر-تعرق پتانسیل ارائه شده است. دقیق‌ترین روش به دست آوردن تبخیر-تعرق پتانسیل، استفاده از لایسمتر است که البته این روش به دلیل زمانبر بودن و هزینه زیاد مقرون به صرفه نمی‌باشد. امروزه علاوه بر اندازه‌گیری مستقیم نیاز آبی گیاهان، استفاده از فرمول‌های مختلف با بهره‌گیری از داده‌های هواشناسی جهت برآورد نیاز آبی پتانسیل کاربرد وسیعی دارد. علی‌رغم اهمیت تبخیر-تعرق در برنامه‌ریزی و مدیریت منابع آبی، وابستگی آن به مولفه‌های اقلیمی از یک سو و تاثیرپذیری این

مولفه‌ها از یکدیگر از سویی دیگر تخمین تبخیر-تعرق را دشوار ساخته است. با توجه به اهمیت تعیین دقیق و به‌موقع تبخیر و تعرق در محاسبات بیلان آبی، شبیه‌سازی تولیدات گیاهی و برنامه‌ریزی‌های آبیاری از یک سو و نبود داده‌های مناسب هواشناسی از سوی دیگر، ارائه یک مدل ساده، کم‌هزینه و دقیق را در ارائه این پارامتر ضروری می‌نماید. مقاله «شبیه‌سازی و مقایسه‌ی تبخیر و تعرق پتانسیل به روش‌های شبکه عصبی مصنوعی، نروفازی و درخت تصمیم‌گیری M5 (مطالعه موردی؛ ایستگاه سینوپتیک شیراز)» اثر محققین ارجمند (الله ذرتی‌پور، لمیا نیسی، منا گللابی، اعظم بزاز و امین ذرتی‌پور)، که در مجله تحقیقات منابع آب ایران (سال پانزدهم، شماره ۱، بهار ۱۳۹۸، ص ۳۶۵-۳۷۱) چاپ گردیده است، در این پژوهش مورد بررسی قرار گرفت و پس از مقدمه‌ای کوتاه درباره اهمیت موضوع و حساسیت مقاله مزبور، به نقد و بررسی امتیازها و کاستی‌های آن پرداخته شد. نتایج این بررسی نشان داد که در پژوهش مذکور علی‌رغم ارائه نتایج ارزشمند، کاستی‌هایی نیز دیده می‌شود که در بخش تحلیل مقاله به آنها اشاره شد.

۴- منابع

1. Allen, R. G., Pereira, L. S., Raes, D., & Smith, M. (1998). Crop evapotranspiration. Guidelines for computing crop water requirements. FAO irrigation and drainage, Paper no. 56. FAO, Rome.
2. Ghabaei Sough, M., Mosaedi, A., Hesam, M., Hezarjaribi, A. (2010). Evaluation effect of input parameters preprocessing in artificial neural networks (ANNs) by using stepwise regression and Gamma Test techniques for fast estimation of daily evapotranspiration, Journal of water and soil, 24(3), 610-624(In Persian).
3. Kouchakzadeh, M., & Bahmani, A. (2006). Assessment of artificial neural networks revenue in reducing required parameters for estimation of reference evapotranspiration, Journal of agricultural sciences, 11(4), 87-97(In Persian).
4. Kumar, M., Raghuwanshi, N. S., Singh, R., Wallender, W. W., & Pruitt, W. O. (2002). Estimating evapotranspiration using artificial neural network. Journal of Irrigation and Drainage Engineering, 128(4), 224-233.
5. Zare Abyaneh, H., Bayat Varkeshi, M., Marofi, S., & Amiri Chayjan, R. (2010). Evaluation of artificial neural network and adaptive neuro fuzzy inference system in decreasing of reference evapotranspiration parameters. Journal of water and soil, 24(2), 297-305 (In Persian).
6. Rahimikhoob, A., & Mahmoodi, A. (2012). Estimating actual evapotranspiration in a catchment using artificial neural networks with minimum climatic data-case study: Ename representative catchment, Iran-water resources research, 7(4), 51-61(In Persian).
7. Ganji, A., & Sepaskhah, A. (2000). Proposal a simple method to correct the effect of drought on non-reference meteorological stations, Proceedings of the national seminar on Iran irrigation and evaporation reduction, Shahid Bahonar university of Kerman, 220-229(In Persian).
8. Ahmadzadeh, K. (2009). Daily reference evapotranspiration modeling by adaptive neuro-fuzzy inference system (ANFIS), Thesis of master's degree in irrigation and drainage engineering, Tarbiat Modares university, Faculty of Agricultural (In Persian).
9. Banimahd, M., Yasrobi, S. S., & Woodward, P. K. (2005). Artificial neural network for stress-strain behavior of sandy soils: Knowledge based verification. Computers and geotechnics, 32(5), 377-386.
10. Gevrey, M., Dimopoulos, I., & Lek, S. (2006). Two-way interaction of input variables in the sensitivity analysis of neural network models. Ecological modelling, 195(1-2), 43-50.
11. Jain, A., Jha, S. K., & Misra, S. (2008). Modeling and analysis of concrete slump using artificial neural networks. Journal of materials in civil engineering, 20(9), 628-633.
12. Liang, S. Y., Lim, W. H., & Paudyal, G. N. (2000). River stage forecasting in Bangladesh: neural network approach. Journal of computing in civil engineering, 14(1), 1-8.

Discussion of “Simulation and Comparison of Potential Evapotranspiration by Artificial Neural Network (ANN), Adaptive Neuro-Fuzzy Inference System (ANFIS) and Decision Making Tree M5 (Case Study: Synoptic Station of Shiraz)”

Hedieh Ahmadpari*¹, Najmeh Ganji, Mohsen Eskafi Noghany³, Sahar Binesh⁴

1-M.Sc. Graduate of Irrigation and Drainage, College of Aburaihan, University of Tehran

2-M.Sc. Graduate of Combating Desertification engineering, Faculty of natural resources, University of Tehran

3-Expert, Department of irrigation and drainage, College of Aburaihan, University of Tehran

4- M.Sc. Graduate of Agronomy, Department of Crop Science and Plant Breeding, College of Aburaihan, University of Tehran

* h.ahmadpari@gmail.com

Abstract

In this paper, the paper entitled “Simulation and Comparison of Potential Evapotranspiration by Artificial Neural Network (ANN), Adaptive Neuro-Fuzzy Inference System (ANFIS) and Decision Making Tree M5 (Case Study: Synoptic Station of Shiraz)” by Elaheh Zoratipur, Lamia Neisi, Azam Bazaz and Amin Zoratipur; Iran-Water Resources Research (Spring 2019, Vol. 15, No. 1, Pages 365 to 371), is discussed. After a brief introduction about the importance of the topic, the advantages and disadvantages of the issue are discussed.

Keywords: Simulation, Potential Evapotranspiration, Artificial Neural Network, Neuro-Fuzzy, Decision Making Tree M5, Synoptic Station of Shiraz